

HENRI is een Franse variant van HENDRIK

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Tweeledige Germaanse naam:

1] 'Hen-' is waarschijnlijk een verbastering van 'heim' = 'woonplaats';

2] '-rik' = 'machtig', 'heerser' (vgl. 'rijk');

Dus: 'machtig in het eigen domein' of 'beheerder van het familiedomein'.

Door de opeenvolging van de 'n' aan het eind van 'Hen-' en de 'r' aan het begin van '-rik' klinkt er een 'd' tussen, die soms ook geschreven wordt.

*

Deze naam (of één van de varianten ervan) is in de Europese geschiedenis gedragen door talrijke vorsten.

*

Hendrik (ook **Henricus**) **II**, Bamberg, Duitsland; keizer & stichter; † **1024**.

Feest 13 (& 15) juli.

Hendrik de Goede werd in 973 in de Zuid-Duitse landstreek Beieren geboren. Zijn opleiding kreeg hij bij Wolfgang van Regensburg. In 1002 beklom hij de troon en in 1014 werd hij door de paus in Rome tot keizer gekroond. Zijn huwelijk met de eveneens heilige keizerin Cunigonde bleef kinderloos. Mede daardoor besteedde hij veel aandacht aan het geloofsleven van zijn onderdanen, aan de levenswandel van de geestelijken en aan de bevordering van het kloosterleven. Hij stichtte het bisdom Bamberg en liet er op zijn kosten de beroemde domkerk bouwen. Daar werd hij ook begraven. Over zijn dood bestaat een legende:

"Kort voor zijn dood had de keizer een zware droom. De volgende dag vertelde hij erover aan zijn personeel. Hij droomde dat hij al dood was. Daar verschijnt Sint Michaël met de weegschaal om zijn goede en kwade daden tegen elkaar af te wegen. Van rechts komen er een paar duiveltjes aangeslopen die de weegschaal naar hun kant omlaag beginnen te trekken. Ze moeten er hard voor werken, maar ze zijn er toch behoorlijk zeker van dat zij in hun opzet zullen slagen... Dat kan je zien aan de manier waarop het onderste duiveltje vrolijk met zijn staart kwispelt. De keizer neemt dat alles waar en begint steeds ongeruster te worden. Hij staat er links wat stilletjes bij, haast als een stout kind dat in de hoek is gezet. Maar hij vraagt om hulp aan zijn lievelingsheilige, Laurentius. Hij had immers hem ter ere een gouden kelk geschonken aan Merseburg bij Eichstätt. Daar verschijnt dus de heilige en deponeert die kelk op de schaal met goede daden. Onmiddellijk slaat ze door en wel zo heftig, dat het duiveltje dat juist op de andere schaal was geklauterd, als het ware gelanceerd wordt en zich nog maar ternauwernood aan de ophangkettingen kan vastklampen. De keizer kan opgelucht adem halen: hij is gered. Maar de keizer is een voorzichtig man. Hij gluiert voor alle zekerheid eerst over de schouder van Laurentius om te zien of de kelk inderdaad de doorslag geeft. Nu pas kan hij opgelucht adem halen."

Dit is een van de taferelen afgebeeld op het grafmonument in de dom van Bamberg; daar is het keizerlijk paar bijgezet. Het trekt tot op de dag van vandaag duizenden bezoekers.

*

Henry van Uppsala, Zweden; bisschop & martelaar; † **ca 1156; feest 19 januari.**

Hij was Engelse afkomst en begeleidde Nicholas Breakspear, de latere paus Adrianus IV, op diens missiereis naar de Scandinavische landen. In 1152 werd Henry bisschop van de Zweedse stad Uppsala. Op een van zijn reizen door Finland werd hij gedood door een man die hij zojuist uit de geloofsgemeenschap had gebannen. Sindsdien wordt hij vereerd als martelaar.

Hij is patroon van Finland.

*